

जीत मां जीत जले

BHARATIYA SINDHU SABHA NEWSLETTER

505, Shree Prasad House 35th Road, Bharatiya Sindhu Sabha Chowk,
Bandra (W), Mumbai – 400050. Price : Rs. 2/-

Volume 26 / No. 08

Tel.: 68977444, 26488240

SEPTEMBER 2021

Website: www.bharatiasindhusabha.org E-mail: bssmumbai@gmail.com
Date of Publishing : LAST WORKING DAY OF THE MONTH

LAL BAL PAL (TRIO) INDIAN REVOLUTIONARIES DURING BRITISH RAJ

JAMNADAS CHANDNANI, ExSEM

Lala Lajpat Rai (1865-1928): popularly known as Punjab Kesari Rai was an Indian freedom fighter. He played a pivotal role in the

Indian Independence movement. He was one third of the Bal Pal trio.

He was influenced by the Hindu reformist movement of Swami Dayanand

Sarasvati, became a member of Arya Samaj Lahore (founded 1877). He became a firm believer in the idea that Hinduism, above nationality, was the central point upon which an Indian lifestyle must be based. This focus on Hindu practices in the subcontinent led him to the continuation of peaceful movements to create successful demonstrations for Indian independence.

Graduates of the National College, which he founded at Lahore as an alternative to British institutions, included Bhagat Singh. He founded Servants of the People Society, a non-profit welfare organisation, in Lahore, which shifted its base to Delhi after 1947 partition, and has branches in many parts of India.

While in America he had founded the Indian Home Rule League in New York and a monthly journal Young India and Hindustan Information Services Association. He had petitioned the Foreign affairs committee of Senate of American Parliament giving a vivid picture of mal-administration of British Raj in India, the aspirations of the people of India for freedom amongst many other points strongly seeking the moral support of the international community for the attainment of independence of India. He was imprisoned from 1921 to 1923 and was elected to the legislative assembly on his release.

In 1928 the British government set up the Commission, headed by Sir John Simon, to report on the political situation in India. The Commission was strongly opposed by all

leaders of that time . The commission was protested country-wide since it had seven British Parliament members and no Indian. Indians saw it as a violation to their right of self- determination and insult to their self-respect. When the Commission visited Lahore on 30 October 1928, Lala Lajpat Rai led non-violent march in protest against it. The protest was with the words “Simon go back” and black flags. The superintendent of police, James A. Scott, ordered the police to lathi (baton) charge to the protesters and personally assaulted Rai. Despite being extremely injured, Lajpat Rai subsequently addressed the crowd and said, “I declare that the blows struck at me today will be the last nails in the coffin of British rule in India”.

2. Bal Gangadhar Tilak (1856-1920):

One of the stalwarts of India’s freedom movement, Bal Gangadhar Tilak also known as Lokmanya Tilak was born in Ratnagiri, Maharashtra on July 23, 1856. He is known for his famous quote “ Self Rule is our birthright, and We shall have it! “ “Swaraj is my birthright, and I shall have it”. The British Colonial authorities called him “ The Father of the unrest”. He was reverently addressed with the title of “Lokmanya” (“Beloved of the people”) or “Accepted by the People” (as their leader).

Tilak was a Teacher and a journalist. He was very vocal in his criticism of the Western education system and set up the Deccan Education Society to educate India’s youth. Tilak founded the Marathi daily Kesari (Lion), in the pages of which he actively propagated the cause of freedom. He was known for his hardcore Hindu views.

In 1893, the Indian freedom fighter Lokmanya Tilak praised the celebration of Sarvajanik Ganesh Utsav in his newspaper, Kesari, and dedicated his efforts to launch the annual domestic festival into a large, well-organised public event as GANESH CHATURTHI.

The British authorities charged Tilak with sedition and he was imprisoned from 1908 to 1914 in Mandalay, Burma. Tilak was not in favour of Mahatma Gandhi strategy of non-violent protest. He wrote many books on Indian culture, history and Hinduism like Researches into the antiquities of the Vedas (1893), Arctic Home in the Vedas, Geeta rahasya and others. He passed away on August 1, 1920

Love of India was the breath of life with Tilak and in it he has left to us a treasure, which can only increase, by use. The endless procession of yesterday shows the hold the great patriot had on the masses. Tilak took a mountain-top view of the goal.

Tilak, like all men of pre-eminent political was a genius, and greater order of mind.

Bal Gangadhar Tilak's very popular book is on the Rigveda. It is this totally untraditional reading of the Vedic hymns, which became and remain the sheet-anchor of Aryan invasion folklore in European circles.

3. Bipin Chandra Pal (1858-1932): was an Indian nationalist, writer, orator, social reformer and Indian independence movement activist. Pal was one of the main architects of the Swadeshi movement. He stood against the partition of Bengal by the colonial British government.

Bipin Chandra Pal was born in a Hindu Bengali family in Bengal. He was teaching in a college at Calcutta.

Pal is known as the Father of Revolutionary Thoughts in India and was one of the freedom fighters of India. Along with Lala Lajpat Rai and Bal Gangadhar Tilak he belonged to the Lal, Bal, Pal threesome that was associated with revolutionary activities. Pal was recognised as the chief exponent of a new national movement revolving around the ideals of Purna Swaraj, Swadeshi. He preached and encouraged the use of Swadeshi and the boycott of foreign goods to eradicate poverty and unemployment. This position burst onto the national all-India scene in 1905 with the Swadeshi movement - the term is usually rendered as "self reliance" or "self sufficiency". He wanted to remove social evils from the form and aroused the feelings of nationalism through national criticism. He had no faith in mild protests in the form of non-cooperation with the British Authorities.. On that one issue, the assertive nationalist leader had nothing common with Mahatma Gandhi. During the last six years of his life, he parted company with the Congress and led a secluded life. He was referred as one of the mightiest prophets of nationalism. As a journalist, Pal worked for Bengal Public Opinion, The Tribune and New India, where he propagated his brand of nationalism. He wrote several articles warning India of the changes happening in China and other geopolitical situations. In one of his writings, describing where the future danger for India will come from, Pal wrote under the title "Our Own Real Danger".

इन्सान - कू..ड़..ड़..ओ दलो!

श्रीमद् भागवद् में लिखियलु आहे ' सत्यम परम धीमही' (सच जो ध्यानु धरियो). "इशावस्य उपनषिद में जाणायलु आहे. "हिरण्यमयं पात्रेन स्याप हितं" माना सोने बासण सां सच जो मुंहं ढकियलु हूंदो आहे. सोने बासण जो मतिलबु आहे धन-दौलत. धन दौलत सच खे ढके छडे थी. दबाए छडे थी.

ब्रिये हन्धि वरी चयलु आहे, "सत्यं ब्रुयात्, प्रियम् ब्रुयात्, सत्य अप्रियम् मा ब्रुयात्" याने सचु पिणि मिठे नमूने गाल्हायो, सचु कड़ी न लगे अहिडो न गाल्हायो. याने काणे खे मुंहं ते काणो न चवणु खपे.

मूखे लगे थो हिक इन्सान खां ब्रिये इन्सान ताई 'सच' जी व्याख्या बदलिजियो वने. रस्ते वेदड़ कंहि नौजुवान स्त्री पुरुष लाइ को उन्हनि खे प्रेमी-प्रेमिका सम्झंदो त को भाउ-भेण! ऐं 'सचु' त वरी का टीं गाल्हि हुजे.

प्राचीन साहित्य में हिकु दृष्टांत अचे थो. प्रभात वेले हिकु ऋषि स्नानु पाणी करे अना मस समाधीअ लाइ वेठो त हिकु नढो हरण जो बचो सहकंदो डोडंदो अची हुन जे गोदि में वेठो. वक्त खे पिछाणे हुन इन बचे खे कुटिया अन्दरि वनी लिकाए आयो. कुछु ई पल में हिकु शिकारी उते अचे थो ऐं ऋषिअ खां हरण बाबति पुछे थो त हितां को हरणु डोडंदे तव्हां डिठो? ऋषिअ हुन खे उल्टी दिशा तर्फु इशारो कयो. शिकारीअ जे वनण खां पोइ ऋषिअ जे चले गुरुअ खां पुछियो त तव्हां त असां खे हमेशह सचु गाल्हाइण जी सिख्या डींदा आहियो, पोइ हींअर तव्हां छो कूड़ि गाल्हायो? ऋषिअ मुशकंदे जवाबु डिठो, "आपद् धर्म", कंहिजी जिंदगी बचाइणी हुई इनकरे.

महाभारत में बि श्री कृष्ण जी सूचना सां युधिष्ठिर

कूड़ि गाल्हायो, "अश्वथामा हतः, नरो वा कुंजर वा" एतिरे

चवण सां युधिष्ठिर जो हवा में हलंदडु रथु अची जमीन ते पियो, इएं वेद व्यास जाणायो आहे. युधिष्ठिर जो रथु अची जमीन ते पियो आहे याने युधिष्ठिर कूड़ि गाल्हायो आहे, इहो नको द्रोणाचार्य विचारे सघियो ऐं न युद्ध में विडिहंदड़ योद्धा. लगे थो त कृष्ण उन वक्ति सभिनी जे बुद्धिअ मथां पडिदो विझी छडियो हुजे! छा हिन खे बि आपद् धर्म सडे सघिजे थो?

लॉजिक याने तर्क शास्त्र जे नजरिये सां शिकारीअ जी नजरुनि में ऋषि कूड़ो साबितु थो थिये, छाकाणि त शिकारी मांसाहारी आहे ऐं पंहिंजी खोराक जी गोल्ला में निकितो हुओ. अहिडियूं घटनाऊं "सच" जी व्याख्या खे बिल्कुलु बदिले छडीनि थियूं.

पॉलीटिक्स जा पंडित चवनि था त खालिसि सचु कडहिं बि जाहिरु न थींदो आहे. इन्दिरा गांधीअ जे अयामकारीअ में थियलु नगरवाला केस या ललित नारायण मिश्रा जो विस्फोट में थियल मौत जो सचु कडहिं साम्हूं आयो आहे छा? डॉ. श्यामाप्रसाद मुखरजी या पंडित दीन दयाल उपाध्याय जे रहस्यमय मौत पुठियां केरु जवाबुदारु हुओ, इहो 'सचु' कडहिं बाहिरु ईंदो या न ईंदो इहा कंहिं खे खबर नाहे.

खैरि, इहे गाल्हियूं छडे अजु जी आम जनता जे बारे में सोचियूं. अमेरीका जे ऐसोसीएट प्रेस तर्फ अमेरीकी प्रजा बाबति जी राइशुमारी कई वेई त अमेरीकी माणहू केतिरे फ्रदु सचु था गाल्हाईनि ऐं केतिरे कद्र कूड़ि. इन राइशुमारीअ मां पतो पियो त 91 सेकिडो

अमेरीकन काइदेसिर कूडि गाल्हाईनि था! काइदेसिर कूड जो मतिलबु हिन रीति आहे. अमिरीकी प्रजा पंहिजी रोज्ञानी जिंदगीअ में, वहिवार में हूंअं त कूडि कोन गाल्हाईदा आहिनि, पर काइदो, टैक्स या ऑफ़िस जे बाबतुनि में कूड जो सहारो वठंदा आहिनि. मिसाल तौर बीमारीअ जो बहानो बणाए ऑफ़िस मां मोकल वठणु या टैक्स बचाइण जे ख्याल खां कूडियूं हकीकतूं या अंग अखर बयानु करण खां कीबाईदा न आहिनि. अहिडा बहाना हर मुल्क जो हरि इन्सानु घणो कर कंदो रहियो आहे. नएं जमाने जी नई सभ्यता जो इहो ई त कमालु आहे जो चाहीदे या न चाहीदे बि कूड जो सहारो वठणो पवे थो. हर हन्धि विचित्र काइदा ऐं नियम अहिडा त उल्झियल, मुंझियल ऐं पेचीदा हूंदा आहिनि जो आम प्रजा ऐं नागरिकनि खे कूडि गाल्हाइण लाइ मजबूरु थियणो पवे थो. के हर्फती ऐं चालाक माण्हू त अहिडीअ खूबसूरतीअ सां कूडि गाल्हाईनि जो उन्हनि में शकु करण जी गुंजाइश ई न थीदी आहे त वरी किथे जाण या हकीकतुनि खे इएं मरोडियो सरोडोयो वेंदो आहे जो हिक बदिरां बियो मतिलबु जाहिरु थियो पवे.

अदालतुनि जो वरी कहिडो हालु रहियो आहे. पैसे सां कूडा शाहिद ऐं दस्तावेज हाजुरु आहिनि. जामिन बि हकिया तकिया मौजूदु आहिनि. हिन 21 सदीअ जी इन्फॉर्मेशन टेक्नॉलॉजी, आंधीअ ऐं तूफान वांगुरु अची हिक चीज खे जबरदस्तु नुक्सानु रसायो आहे ऐं उहा आहे "सचु". अजु जो इन्सानु पंहिजी 'इमेज' बणाइण ऐं वधाइण लाइ लगातारु पब्लिसिटीअ जो सहारो वठी रहियो आहे. हाण त जन सम्पर्क करण जो बि हिक क्रिस्म जो वसीलो थी पियो आहे. किथे किथे त इन टेक्नॉलॉजीअ जो भरपूरु दुर्पयोग पिणि कयो वेंदो आहे.

दुनिया में सभ खां वधीक जाणी वाणी कूडि फहिलाईदद राजनेता ई आहिनि पर उन्हनि सभिनी में वरी हिन देश जा राजनेता सभिनी खां गोइ खणी विया आहिनि ऐं वक्ति गुजिरंदे "कूडि" मानसिक बोजो बणिजियो पवे ऐं हिक कूड खे संभालण लाइ सर्वे बिया कूड गाल्हाईनि था.

कूडि न सिर्फु बियनि खे ठगण ऐं हैरानु करण लाइ गाल्हायो वेंदो आहे, जा इन्सान जी आदत थी पई आहे, पर किनि इन्साननि में विकृत मानसिकता जे करे आनंद वठण जी आदत थी पई आहे. इन्साननि जी इहा गंदी आदत नंढियुनि नंढियुनि गाल्हियुनि ते कूडि गाल्हाइणु ऐं वरी मजाक करणु बाजे वडा नुक्सान करायो विझे. शायदि 'अप्रेल फूल' जो रवाजु इन तरह निकितो हुजे.

दुनिया में क्रिस्में क्रिस्में जा अनेक धर्म पैदा थिया. केतिरा ई धर्म ग्रंथ लिखिया विया, जंहिं में हर इन्सान सत्यवादी थी कमु करे अहिडा उपदेश डिना विया. सुर्ग जूं लालचूं ऐं नर्क जा डप डेखारिया विया तइहिं बि इन्सानु सुधिरियो कोन ऐं सदियुनि खां कूडि गाल्हाईदो पियो अचे ऐं कूडि गाल्हाईदो रहंदो. नतीजो इहो आहे जो इन्साननि में देखादेखी, प्रदर्शन, पाखंड डीहोडीहूं वधंदो पिए रहियो आहे ऐं समाजु पिणि अहिडियुनि गाल्हियुनि तर्फु वधीक ऐं वधीक उदासीन थीदो पियो वने. 'इहो त इएं ई हलंदो रहंदो' जहिडियूं भावनाऊं वधंदियूं रहंदियूं. हरि कूडि गाल्हाईददु इन्सानु बिये खे ठगे सघे थो, अहिडे भ्रम में रचियो पचियो रहे थो ऐं इन लाइ हुन खे को बि पछिताउ नथो थिये. "डिसि, मूं कीअं न हुन खे बेवकूफु बणायो" इएं फ़ख्र सां चवे थो.

ही इन्सानु, सचुपचु कूडो दलो आहे.

स्वाद जो संसार

कु. निर्मला चावला

1. अमृतसरी न्युट्री :- वेज कीमो

सामग्री :-

50 ग्राम न्युट्री चंक, 10 ग्राम न्युट्री चूरो, टे टमाटा, टे वडा बसर, हिकु चम्चो थूम ऐं अदरक जी पेस्ट, गर्म मसालो, हिकु तेज पतो, हिक वडी इलायची, 2-3 नंढियूं इलायिचू, 2-3 लौंग, 5-7 कारा मिर्च, जयंत्री, दाल चीनी जो नंढो टुकुरु, लूण, सुका धाणा, पीठल गर्म मसालो, 2-3 सावा मिर्च, ताजा धाणा, मैंगी मसालो, किचिन किंग मसालो, सोया सॉस, साई चिल्ली सॉस, चिल्ली सॉस, हिकु तरियल बसर, तेल ऐं शुद्ध गीहु, कसूरी मेथी, 2-3 सिमला मिर्च, 1 गजर, अधु जूडी पालक.

विधी :-

न्युट्री खे हिकु चम्चो सोया सॉस ऐं पाणी विझी, 5-7 मिन्ट ओब्रारिजे ऐं पोइ थधो थियण ते पाणीअ मां निचोडे कढी रखिजे. टोप में 2 चम्चा कोई बि तेल ऐं हिकु चम्चो शुद्ध गीहु गर्म करे उन में सजा गर्म मसाला विझी पोइ बसर भुजिजे. जइहिं बसर थोरो गुलाबी थी वने त थूम ऐं अदिरक जी पेस्ट विझी भुजिजे ऐं पोइ तरियल बसर मिक्सर में पीसे करे उहो विझिजे, जइहिं बसर भुजी वने त उन में कश्मीरी गाढा मिर्च विझिजनि. हिक कटोरीअ में बाक्री सुका मसाला गर्म पाणी विझी, उन्हनि जी पेस्ट ठाहे विझिजे, पोइ टमाटनि जी पेस्ट ठाहे विझिजे (टमाटनि सां गड्डु सावा मिर्च ऐं सावनि धाणनि जी डंठल बि पीसिजे) जइहिं टमाटा भुजी वनि ऐं तेल छडण लगनि त उन में

लूण विझी पोइ ओब्रारियल न्युट्री विझी भुजिजे ऐं 2-4 मिन्टनि खां पोइ उन में गर्म पाणी (हिकु ग्लासु) विझी, ढके करे धीमी आँच ते रधणु डिजे 10-15 मिन्टनि खां पोइ न्युट्री ठही वेंदी त उन में सावा धाणा 1/2, 1/2 चम्चो सोया सॉस, कसूरी मेथी क्रश करे ऐं गर्म मसालो, चिल्ली सॉस ऐं साई चटिणी विझी, फुल्के या नॉन सां खाइण लाइ परिछिजे.

2. दूधीअ जो मठो (रायतो) :-

सामग्री :-

250 ग्राम दूधी, हिकु बसर सन्ही कुतिर कयल, 2 सावा मिर्च कुतिर कयल, 250 ग्राम डुधु, लूण, जीरो, राई, सुकल गाढो मिर्चु, कोइलो, सेकियल पीठल ज़ीरे जो पाऊडर, सावा धाणा, गीहु.

विधी :-

दूधीअ खे छिले, कदूकस करे, थोरे पाणीअ में 5-7 मिन्ट ओब्रारिजे, थधो थियण ते छाणीअ में विझी, पाणी बिल्कुलु कढी छडिजे. (ईहो पाणी पी सघिजे थो) डुधु खे विलोरे उन में थधी थियल दूधी, बसर, सावा मिर्च, लूण ऐं जीरा पाऊडर विझी मिक्स कजे. हिक कोइले खे गैस ते रखी गाढो अंगारो कजे. हिक थाल्हीअ में फाइल पेपर ते उहो कोइलो रखी उन जे मथां मिटीअ जी हांडी उबती करे रखिजे पर उन खां पहिरी कोइले जे मथां हिकु चम्चो गीहु विझिजे, जीअं उन मां निकिरंदइ दूहो हांडीअ में गड्डु थिए. बिनि मिन्टनि खां पोइ हांडीअ खे सिधो करे उन में दूधीअ जो मठो विझी, उन खे ढके रखिजे. पोइ हिक तईअ में हिकु चम्चो गीहु या तेल गर्म करे उन में हिकु चम्चो ज़ीरो

ऐं हिकु सुकल गाढो मिर्च विझी, उहा राई मठे में विझिजे ऐं मथां गाढा मिर्च ऐं सावा धाणा विझी, खाइण लाइ परिछिजे.

3. बेसण जो आमलेट :-

सामग्री :-

2 वडा चम्चा बेसण, हिकु चम्चो मैदो, हिक चपुटी बेकिंग पाऊडर या जरी मिठी सोडा, लूण, गाढा मिर्च, सावा मिर्च, सावा धाणा, कुतिर कयल बसर, शिमला मिर्च, गज्र, तेल.

विधी :- हिक बासण में सभु शयूं विझी, थोरो-थोरो पाणी विझी बेसण गोहिजे, बेसण न तमामु पतिरो हुजे ऐं न ई घाटो. गैस ते तओ गर्म करे उन में तेल लगाए बेसण जो आमलेट ठाहिजे ऐं पोइ साई चटिणी या सॉस सां खाइण लाइ परिछिजे.

बारनि जो संसार

तास जो मर्म :-

तास हिक किस्म जी रांदि आहे, जंहि जे करण सां असां जी विंदुर बि थिए थी ऐं वक्तु बि सुठे नमूने गुजिरे थो पर के माणहूं जूआ कंदा आहिनि जंहि करे तास करण खे खराबु मानियो थो वने. सावन जे महिने में त तास करण जो वडो रवाजु आहे ऐं डियारीअ जे डीहूं बि तास करणु सुठो मनियो वेदो आहे. वडी ऐं पैसनि जी हार-जीत जे करे ऐं क्लबुनि में तास करण करे इन जो नालो डाढो बदिनामु आहे पर अचो त डिसू त तास जो मर्म छा आहे.

मुस्ततील थुल्हे पाठे या प्लासिटक मां ठहियल चइनि किस्मनि - ईट, पान, चिडी ऐं हुकुम जा 13, 13

पता, कुल 52 पता, ब्र जोकर - इहा आहे तास.

पता:- यके खां वठी इहेले ताई, गुलाम, बेगम ऐं बादशाह या गुलाम राणी ऐं राजा.

1. 52 पता - 52 हफता साल जा
2. चइनि किस्मनि जा पता - चारि मुदूं
3. हरि रंग जा 13 पता - हरि मुंद जा 13 हफता
4. सभिनी पतनि जी जोड़ - 1 खां 13 - $91 \times 4 = 364$ डीह.
5. हिकु जोकर - $364 + 1 = 365$ डीह साल जा
6. बियो जोकर - $365 + 1 = 366$ लीप साल जा डीहं
7. 52 पतनि में 12 तस्वीर वारा पता - 12 महिना.
8. गाढो ऐं कारो रंगु - डीहु ऐं राति.

पतनि जो मतिलबु.

1. बिकी - जमीन ऐं आसमान
2. टिक - ब्रहमा, विष्णु, महेश
3. चौंक - चारि वेद (ऋग्वेद, सामवेद, यजुर्वेद, अथर्ववेद)
4. पंजी - पंज त्राण (प्राण, अपान, ब्यान, उदान, समान)
5. छक्की - छह रिपू (काम, क्रोध, लोभ, मोह, अहंकार, मत्सर).
6. सती - सत महासागर
7. अठी - अठ सिद्धियूं
8. नव्वलो - नव ग्रह
9. इहलो - इह इन्द्रियूं
10. गुलाम - मन जी वासन
11. राणी - माया
12. राजा - सभ जो राज
13. यको - इन्सान जो बि

उपवास ऐं विज्ञान

अजु जो नौजवानु तबिको, भारतीय संस्कृतिअ जे प्राचीन परम्पराउनि खां घणो करे नावाकुफु आहे. उन्हनि जे नजरुनि में इहे परम्पराउं अंधविश्वास ऐं अंधश्रद्धा खां सवाइ कुझु कोन्हनि. लेकिन उन्हनि खे भारतीय संस्कृतिअ लाइ श्रद्धा ऐं विश्वासु कोन्हे इएं न चई सघिबो, पर इहा संदनि अज्ञानता आहे. उन्हनि प्राचीन परम्पराउनि मां हिक परम्परा आहे एकादशीअ ते उपवासु रखणु. इन उपवास पुठियां कहिडो वैज्ञानिक कारणु आहे, इहो समझण जी कोशिश करियूं.

दुनिया जे डॉक्टरनि पंहींजियुनि खोजनाउनि सां इहो साबितु कयो आहे त उपवासु रोगुनि खे रोकींदु, तन्दुरस्ती वधाईदु ऐं शरीर में चेतना भरींदु आहे, महात्मा गांधी त उपवास रखण जो कोडियो हुआ. थोरे में इएं खणी चऊं त उपवासु रखणु तन्दुरस्तीअ लाइ हिकु नेकु उपाउ आहे. पर सुवालु थो उथे त उपवासु कंहिं मुकररु डीहं ते रखिजे थो त उहो फाइदेमंदु थो थिये उन पुठियां कहडो राजु आहे ?

असांजो प्रधान मन्त्री श्री नरेन्द्र मोदी जइहिं पहिरियों दफो सरकारी दौरे ते अमेरीका वियल हुआ तइहिं नवरात्रा हुआण सबबु उते हुन यारिहां डीहं बिना खाधे जे उपावासु रखियो ऐं सभिनी सरकारी तोडे गैर सरकारी कार्यक्रमनि में फुडितीले नमूने भागु वरितो. इहो डिसी उते जो प्रेजीडन्ट ओबामा साहिब ताजुब में पैजी वियो.

हिन्दुनि में जुदा जुदा मतनि वारा या त डीहनि जे हिसाब सां उपवासु रखनि था या तिथियुनि जे हिसाब सां. डीहनि जे हिसाब सां जेकइहिं उपवासु रखिजे त हप्तते में

शायदि हिकु या ब्र डीहं भोजन लाइ बचंदा. तिथियुनि जे हिसाब सां उपवासु चोथु, एकादशी, चोडसि या पूर्णिमा ते रखियो वेंदो आदे. प्राचीन भारतीय ग्रंथनि में तिथियुनि अनुसारु उपवास रखणु ऐं उन में पिणि एकादशीअ ते उपवास रखण जी वडी महिमा आहे. उन पुठियां वैज्ञानिक कारणु हिन राति आहे.

भारतीय महिना चंड खे आधारु बणाए ठाहिया विया आहिनि ऐं अंग्रेजी महिना सूरज ते आधारित आहिनि. जेतोणीक असांखे जीवन शक्ति सूरज खां मिले थी पर धरितीअ खे वेझे में वेझो आकाशी पिंड चंडु आहे, इनकरे उनजे कशिश जो असरु सूरज जे भेट में वधीक आहे. चंड जे कलाउनि जे घटिजण ऐं वधिजण जो असरु असां समुन्द जे भरती ऐं ओट मां डिसी सघंदा आहियूं. ठीकु उन नमूने वनस्पतियुनि ऐं प्राणियुनि जे शरीर में आयल जीवन रसि में बि भरिती ऐं ओट अचे थी.

इन गाल्हि खे समझण लाइ कुझु बुनियादी हकीकतुनि खे समझण जी कोशिश करियूं.

उमास राति जो चंडु न उभिरण करे कारी ब्राट थी वेंदी आहे. बिये डीहं राति जो चंडु (नओं चंडु) उभिरंदो आहे उन खे बीज चवंदाआहिनि ऐं उन डीहं खां नओं महीनो शुरु थींदो आहे. हिन में चंड जो आकारु गोल जे घेरे जो कुझु हिसो लीक वांगुरु हूंदो आहे. उन खां पोइ चंड जी उहो आकारु (कला) वधणु शुरु कंदो आहे, जंहिं खेअसां तिथियुनि जे रूप में सुजाणदा आहियूं याने टीज...चोथ...अष्टमी...ग्यारिसि...चोडसि... पूर्णमासी. पूर्णमासीअ ज्र डीहं, राति जो याने बिनि हप्तनि खां पोइ चंडु पूर्ण सरूप में डिसण ईंदो आहे, उन्हनि 15 डीहनि वारे पखवाडे खे शुक्ल पक्ष (सहाओ पक्ष) सडियो वेंदो आहे. पूर्णमासीअ खां पोइ चंड जी कला घटिजणु शुरु थींदी आहे ऐं हिननि 15 डीहनि वारे पखवाडे खे कृष्ण पक्ष

(ऊंदाहो पक्ष) चवंदा आहियूं. हिन पछाडीअ वारे डीहं खे उमास चवंदा आहियूं. हिन डीहं ते चिमिकंदडु चन्द्रमा डिसण में न ईदो आहे.

धरिती (1) पंहिंजे महिवर/धरीअ (Axis) जे चौधारी घुमे थी इन करे डीहं राति थियनि था (2) धरिती सिज जे चौधारी पिणि घुमे थी ऐं हिक साल में हिक चकरु पूरो करे थी. (3) चंडु वरी धरितीअ जे चौधारी चकरु हणे थो ऐं हिक चकर पूरे करण में लगुभगु 30 डीहं लगाए थो. भारतीय परम्परा अनुसारु हिकु महीनो सडिजे थो. चंडु पहिरियां 15 डीहं शुक्ल पक्ष में आकार में वधंदो रहे थो ऐं महीने जे पोयनि 15 डीहनि में याने कृष्ण पक्ष में आकार में घटिजंदो रहे थो.

विज्ञानियुनि गोलहे कढियो आहे त (1) शुक्ल पक्ष में (चंड जो आकारु वधे थो) का वनस्पति कटिजे या वढिजे थी त उन में जल जो अंदाजु वधीक डिसण में आयो आहे ऐं अहिडीअ वनस्पतिअ खे कीडो वगैरह जल्दि लगे थो. कृष्ण पक्ष में कटियल वनस्पतिअ में जल जो अंदाजु घटि ऐं कीडो बि जल्दि नथो लगे. (2) उमास ऐं पूर्णिमा डीहं ते जल जो अंदाजु वधि में वधि हूंदो आहे, छे जो उन्हनि डीहनि ते सिजि, चंडु ऐं धरिती हिक ई लाईनि में हूदा आहिनि ऐं अष्टमीअ ते टेई टिकुंडे जे टिनि टुबिकनि ते पंहिंजी पोजीशन वठंदा आहिनि, इन करे जल जो अंदाजु घटि में घटि हूंदो आहे.

मतिलबु त उमास ऐं पूर्णमासीअ डीहं ते सूरज ऐं चंद्रमा जे गडियल आकर्षण जो असरु वधि में वधि ऐं अष्टमीअ ते घटि में घटि हूंदो आहे.

चंड ऐं सिजि जे इन नमूने गडियल आकर्षण जो असरु वनस्पतियुनि ते जेतिरो पवे थो, उन खां वधीक मनुष्य जे शरीर ते ऐं उन खां बि वधीक मनुष्य जे मन ते पवे थो.

मथियुनि हकीकतुनि मां इहो जाणी सधियारीं त किनि खासि तिथियुनि ते इहे टेई (धरिती, चंडु ऐं सिजि) या त हिक लाईनि ते अचनि था या वरी पाण में टिकुंडो ठाहीनि था.

जेकडहिं सिज ऐं धरितीअ जे विच में चंडु अचे थो त उहो (चंडु) सिज मां ईदड जीवन शक्तिअ जे कुझु हिसे खे रोके थो, जंहिं करे मनुष्य खे घटि जीवन शक्ति मिले थी जंहिंजो असरु मनुष्य जे शरीर ऐं मन ते पवे थो. आकासु जेकडहिं बू टे डीहं बादलनि सां छांयलु हूंदो आहे ऐं सूरज देवता जो दर्शनु न थिये त उन वक्ति मनु उदासु थी वेदो आहे ऐं पिणि केतिरियूं बीमारियूं पैदा थींदियूं आहिनि. अहिडनि खराबु असरनि जो तारीरुकिनि खासि तिथियुनि ते मथियनि सबबनि करे थींदो आहे. अहिडनि असरनि खे बेअसरु करण लाइ प्राचीन काल जे भारतीय ऋषियुनि मुनियुनि के उपाव सोचिया ऐं इन करे ई चोथु, एकादशी ऐं पूर्णिमा डीहनि ते व्रत ऐं उपवास रखण लाइ शास्त्रनि निर्देश डिना आहिनि.

मथियुनि हकीकतुनि सां लागुपो रखंदड कुझु ब्रियूं गाल्हियूं हिन रीति आहिनि.

(1) मौत जो अंदाजु बारसि खां वठी टीज ताई वधीक डिसण में ईदो आहे ऐं उहो बि वरी शुक्ल पक्ष जे भेट में कृष्ण पक्ष में वधीक हूंदो आहे.

(2) कृष्ण पक्ष में बारसि खां वठी टीज ताई शरीर में जेकडहिं का बीमारी पैदा थिये थी त उन बीमारीअ जे जल्दि घटिजण जो इम्कानु घटि हूंदो आहे ऐं जेकडहिं को मरीजु मृत्यु जे वेझो हूंदो आहे त हुनजे बचण जो इम्कानु तमामु घटि हूंदो आहे.

(3) चोथ ऐं एकादशीअ जे विच में पैदा थींदड रोग जल्दि ठीकु थींदा आहिनि. उन खां अगु पैदा थियल मर्ज हिननि तिथियुनि में ठीकु थींदा आहिनि, अहिडो अनुमानु कयो वियो आहे.

छा तव्हां पंहिजे मन खे लोभ जे चंबे खां आज्ञादु करणु था चाहियो ?

मन्दिर में साई बाबा जे मूर्तिअ अग्रियां टे शर्यस थोरे थोरे मुफ़ासिले ते बिही धीमे आवाज़ में प्रार्थना करे रहिया आहिनि.

पहिरियों माण्हू चई रहियो आहे: मूं वटि लखें रुपिया त आहिनि, पर खबर नाहे छो मुंहिजे किरोड़नि जो सुपिनो पूरो ई नथो थिये ! मूंखे जेकर वीह किरोड़ मिलनि त पंजाह लख त तुंहिजे हिन मन्दिर खे दान में डींदुसि.

बियो माण्हू चई रहियो आहे : मां ऐं मुंहिजे दोस्त गड्डु पढिया आहियूं. हू त किरमें किरमें जूं हर्फतबाजियूं करे अमीरु बणिजी वियो आहे ऐं मां पघारदारु नौकरु, सुके पुके पघार मां घरु हलाए रहियो आहियां. हे साई बाबा! मूंखे बि अहिडी तकीब सुझायो जीअं पंहिजे दोस्त वांगुरु अमीरु बणिजी पवां. मूंखे धन सां ई मतिलबु आहे, नीती-अनीतीअ सां न. दातार! मां त अनीतीअ ते हलण लाइ बि तयारु आहियां. पर मूंखे दुनिया जे दाव पेचनि जी खबर न आहे. मूंखे अहिड़नि दावनि पेचनि जी सिख्या मिले अहिड़ो कुझु कयो.

टियों माण्हू बि प्रार्थना करे रहियो हुआ: हे मालिक! मुंहिजे पाड़े वारो त बिल्कुलु महनत ई कोन कंदो आहे पोइ बि हुन मथां लक्ष्मी छो महरबानु आहे. लक्ष्मी अहिड़े बे-ईमान माण्हू मथां छो एडी कृपा कई आहे ऐं मूंजहिड़े ईमानदारु खे पुछे बि नथी.

मन्दिर टिकाणा के भिक्षुक-घर कोन्हनि, जिते धन जा बिखारी अची आसिरो गोलहीनि. माण्हू लोभ खां परहेज छो नथा कनि. छो था लोभ खे सद्गुणु करे सम्झनि ऐं उनजी उपासना कंदे ढापिजनि ई नथा. माण्हू शास्त्रनि जा वचन त कामु, क्रोधु ऐं लोभु नर्क जा द्वार आहिनि जेके माण्हूअ खे पतन जी खाहीअ में धकेले था छडीनि, उहे

विसारे वेठो आहे. लोभु सदाई जुवानु ई रहंदो आहे, बुढापौ त उन जे ओडो ई न ईंदो आहे!

लाभु, लोभ जी प्रेरकु शक्ति आहे. लोभु फलेग स्टेशन न, पर जंक्शन स्टेशन आहे जिते स्वार्थ जूं नंढियूं वडियूं गाडियूं पयूं अचि वणि कनि. लोभु माण्हूअ जी चाहत वधाए थी छो त हुन खे ऐश अशिरत वारी जिन्दगी गुजारिणी आहे, इन करे ई चयो वेंदो आहे त लोभ खे दूरि करण लाइ उन जी माता 'विलासता' खे पहिरीं हटायो, पाण मां 'विलासीपिणे' खे तड़े कढो. रुगो अज्ञानी तोड़े अनपढ़ ई लोभ जो शिकारु नथा बणिजनि. तुलसीदास जे शब्दनि में चऊं त ज्ञानी, तपस्वी, शूरवीर, कवी, विद्वान ऐं गुणवान माण्हू बि लोभ जे कारणु खिलणहाबु बणिजियो पवनि. दुनिया में डीहोडीहुं पापी प्रवृत्तियुनि में एतिरो वाधारो थी रहियो आहे जो लोभु माण्हूअ जे संतोष, संयम ऐं सदाचार खे जर्मिदोजु करे छडियो आहे. माण्हूअ खे भले केतिरी बि तकलीफ सहणी पवे पर पंहिजे लाभ ऐं लोभ खे संतुष्ट करण चाहीदो.

'कुम्मापुत्र चरियं' ग्रंथ में हिक लोभी वापारीअ जो प्रसंगु डिनलि आहे. उन वापारीअ पंहिजे गुरुअ खां पुछियो, 'गुरुवर, केतिरियूं बि कोशिशूं करियां थो, पर मुंहिजी शाहूकार बणिजण जी इच्छा पूरी नथी थिये. मस थी दाल रोटी निकिरे. कुछु रस्तो डेखारियो.

हुरुअ चयसि, 'हींअं करि, कच्छ में हिकु आशापूर्णा देवी नाले मन्दिर आहे, उनजी भक्ति करे प्रसन करि ऐं उनखां अमीरीअ जो वरिदानु घुरि. वापारी खुशि थी आशापूर्णा देवीअ जे मन्दिर ते पहुतो ऐं खूब तपु करे देवीअ खे प्रसन कयो. देवीअ वापारीअ खे वरिदानु घुरण लाइ चयो. वापारीअ चयो, मूंखे चिन्तामणि रतनु

खपे, जेको मुंहिजियूं सभु ज़रूरतूं पूरियूं करे सघे.

देवीअ चयो, "चिन्तामणि रतनु त मां तोखे डींदियसि पर पंहिजे मन मां लोभु बिल्कुलु कढी छडिजांइ. बाकी त तुंहिजे नसीब में अमीरी लिखियल ई कान्हे." वापारीअ वराणियो, "जेको बि हुजे पर हिकवारु त चिन्तामणि रतनु डियो. मां उन खे साह सां सांढीदुसि."

आशापूर्णा देवीअ हुन खे चिन्तामणि रतनु डियो ऐं वापारी पंहिजे ब्रेडो हाकारे घर डांहुं राही थियो. चांदनी राति पूर्णमा जो चंडु पंहिजे सोरहिनि ई कलाउनि सां टिडियलु हुओ. वापारीअ जे मन में लोभु पैदा थियो त डिसां त सही, हिन जी चमक वधीक आहे या चंड जी? अहिडी भेट करण लाइ हुन चिन्तामणी रतनु कढी पंहिजे तिरीअ ते रखियो ऐं हिक घडीअ लाइ रतन डे पियो निहारे वरी बी घडीअ में चंड डे पियो निहारे. रतन डे निहारे पियो खुशि थिये. एतिरे में ब्रेडो लुडियो, रतनु तिरीअ तां तिरिकियो ऐं वनी पियो दरियाह में.

इन्सान जी जिंदगी डाढी कीमती आहे, दुर्लभु आहे, पर लोभ जे चक्रव्यूह में फासिजी पंहिजे अमूल्य जिंदगीअ जो जतनु करे नथो सघे.

लोभु सभ खं पहिरीं माण्हूअ जे विवेक खे भसमु थो करे छडे. लोभ जे मोह में छा करण लाइकु आहे ऐं छा न करणु घुरिजे इन जी समक ई नथी पवेसि. दारूं जे नशे खं लोभ जो नशो वधीक भयानकु आहे. चवंदा आहिनि त जिते लोभी हुजनि उते ठोगी बुख न मरनि. वधीक व्याज जे लालच में माण्हू पंहिजे मूरु बि वनाये थो विहे.

श्रीमद् भागवत में लोभ जे भयानकता जो डाढो सुंदरु वर्णनु अचे थो. लोभु बेशुमारु पापनि जी जड़ आहे. उन कंहिखे बि न छडियो आहे. राजा हुजे या रंकु, तपस्वी हुजे या गृहस्थी. राजा हरिश्चन्द्र राजु पाटु त्यागे वनी तपस्वी थियो. हिक भेरे बन मां लंघंदे हुन जी नजर वनी

हिक गाढी शै ते पई. हुन सम्झियो त ही को लाल रतनु आहे. उहो खणण लाइ हेठि निविडे थो. कंहि पान खाई को खांधारो फिटी कयो हुओ! हथ में खांधारो आयसि! पंहिजे मन खे फटिकारींदे चवे थो, तो राजु पाटु सभु त्यागियो पर अवा लोभु कोन त्यागियो अथई, लानत आहे तुंहिजे तपस्वी थियण ते.

लोभी जीव, लोभ जे आवेश में न डिसंदो पीउ न माउ न भाउ न गुरु इन्हनि खे मारण खां बि न रहंदो! लोभु पंहिजे पलिटणु वठी घुमंदो आहे. उन सां गडु मोहु, कामु, क्रोधु, वेरवृति, हिंसा वगैरह खूंख्वार सैनिक नंगियूं तलवारूं खणी पिया घुमंदा आहिनि.

लोभ खं जे बचिणो हुजे त पंहिजे इछाउनि, कामनाउनि ते जाब्तो रखिणो पवंदो, छो जो इछाऊं जल्दी लोभ जो रूप धारणु कनि थियूं. छा तव्हंखे लोभ रूपीअजगर जे चंबे खं पाण छडाइणो आहे त हेठियुनि हकीकतुनि ते गौर कयो.

1. मन में लालच, तृष्णा, असंतोष खे अचणु न डियो.

2. धनलोभी बणिजण खं विवेकी धर्मलोभी बणिजो.

3. कंहिजे डिनल लालच में फासण खं पाण बचाइजो.

4. मोहु ऐं विलासवृति माण्हूअ खे लोभ जे रस्ते ते गिहिले थी वने, इन तां सावधानु रहो.

5. कामु, क्रोधु ऐं लोभु इहे टेई माण्हूअ जी शान्तीअ खे भंगु कनि थियूं ऐं आखिरि में हुन जे पतन जो कारणु बणिजनि थियूं इन करे मन ते जाब्तो रखी.

6. लोभु, इहो पाप ऐं अधर्म जी जड़ आहे, इहो यादि रखी इन गाल्हि ते गंढि बधी लोभ खे त्यागण जो पको संकल्पु करियो.

बाकी ईश्वरु सभिनी जी भली कंदो.

विजय दशमी - दशहरा

भारत ऐं विदेशी मुल्कनि में विजयदशमीअ जो उत्सव डाढे जोश सां मल्हायो वेंदो आहे. रामलीला जे कार्यक्रम खां सवाइ रावण जे पुतले जो दहनु कयो वेंदो आहे. राक्षसनि जो राजा रावण श्रीराम जी पत्नीअ जो हरणु करे पंहेजे मुल्क लंका में कैदि करे रखियो हुआ. श्री राम जे बारि बारि चवण जे बावजूदि हू माता सीता खे आज्ञाद करण लाइ तयारु न थियो, छे त हुन खे पंहेजी ताकत जो बांवरु हुआ. आखिरि भयंकर लड़ाई लगी, जंहे में राक्षस सैना जो संहारु थियो. ऐं हिन डीहं ते श्री राम राक्षसनि जे राजा रावण खे मारे माता सीता जा बन्धन कटिया ऐं अहिडे नमूने राक्षसी वृति वारनि जो संहारु करे सत्यवृति वारनि जी जय कई.

ही उत्सव असू महीने जी दशमी तिथिअ ते विजय दशमीअ जे रूप में मल्हायो वेंदो आहे.

महाभारत काल में पिणि हिन डीहं जो महत्व आहे. जडहि पांडव 13 सालनि जो वनवासि करे रहिया हुआ ऐं आखिरी साल याने तेरहे साल अहिडे नमूने रहणो हुआ जीअं हुननि खे केरु सुनाणे न सघे. हुननि राजा विराट जे राज में हिकु सालु लिकी गुजारण जो फैसिलो कयो ऐं पंहेजा हथियार शमीअ नाले वण ते लिकाए रखिया. हिन पासे कौरवनि खे बि शकु थियो त शायदि पांडव राजा विराट जे राज्य में लिकल आहिनि. इन करे को बहानो बणाए राजा विराट जे राज्य ते चढाई कई. डाढी भयंकरु लड़ाई लगी. हिन लड़ाईअ में अकेले अर्जुन ई कुरु सेना खे भजाए कढियो ऐं हिन डीहं ते ई विजय प्रापति कई.

उत्तर भारत में रामलीला जा कार्यक्रम घणो करे सभिनी हन्धनि, गोठनि ऐं शहरनि में कया वेंदा आहिनि. शाम जो रावण, कुम्भकरण ऐं मेघनाद जा पुतला जलाए आतशबाजी कई वेंदी आहे. जेतोणीक ही उत्सव सभिनी

हन्धनि ते साग्रिये डीहं ते कयो वेंदो आहे पर किथे राम जे विजय जे करे त वरी किथे पांडवनि जी सोभ जे करे.

हिमाचल प्रदेश जे कुलू वैलीअ जो दशहरो मशहूरु आहे. वडे पैमाने ते मेलो लग्णयो वेंदो आहे. सींगारियल ट्रकनि ऐं गाडियुनि में जुदा जुदा देवी देवताउनि जा फ्लॉटस आंदा वेंदा आहिनि.

करनाटक जे मैसूर जे दशहरे जो उत्सव त डिसण वटां हूंदो आहे. सींगारियल हाथियुनि जूं सुवारियूं कढियूं वेंदियूं आहिनि. सजायल मंदरनि में दुर्गा माता जी पूजा कई वेंदी आहे. रंगारंगी मूर्तियूं ठाहे नुमाइश लाइ रखियूं वेंदियूं आहिनि.

मेवाड़ ऐं गुजरात में भगवान राम ऐं दुर्गा माता जी पूजा कई वेंदी आहे. नवरातनि में राति जो डांडिया रास ऐं गरबा जा कार्यक्रम कया वेंदा आहिनि.

बेंगाल में विजय दशमी खे बिजोय दोशमी चयो वेंदो आहे. हिते दुर्गा माता जी पूजा लगुभगु हर घर में थींदी आहे. नवरात्री जे इहे डीहं सरघस जे रूप में नदीअ में या समुण्ड में विसर्जन कयो वेंदो आहे. सभिनी श्रद्धालुनि जा मुंह ऐं कपड़ा सिन्दूर सां रंगियल हूदा आहिनि.

नेपाल, जेको हिन्दू राष्ट्र आहे, उते नोरातनि जा इह ई डीहं पाठ पूजा थींदी रहंदी आहे. काली माता जे मूर्तिअ अग्रियां ऐं हर मन्दिर में सवाइ पशुपतीनाथ मन्दिर जे बाकी सभ हन्धि हरको माणहू पंहेजी हैसियत अनुसारु बली जरुरु चढाईदो आहे. बलीअ लाइ भेंसा (पाडा), बकरी, रिढ, कुकुड़, पछाडीअ जो जे को तमामु गरीबु हूंदो उहो मुर्गीअ जो अंडो चढाईदो. इहे इह ई डीहं सरकारी दफतर, बैंकू, दुकान बन्दि रहंदा आहिनि. उते गांइ खे लकडी ओलारण या हकिलणु बि वडो गुनाह लेखियो वेंदो हुआ. दशहरे डीहं जानवरनि जे बलीअ डियण सबबु खून जी नदी वहंदी आहे.

समाचार

1. भा.सि.सभा, राजस्थान:

भारतीय सिन्धु सभा तर्फां अमर शहीद हेमू कालाणीअ जी जनमु शताब्दीअ जा कार्यक्रम सजो सालु 23 मार्च 2022 खां 23 मार्च 2023 ताई मल्हाइणु निश्चित थियो आहे, तदनुसारु भा.सि.सभा राजस्थान पंहेजे प्रान्त जे सभिनी इकायुनि में इहो कार्यक्रम मल्हाइण बाबति हाणे खां ई तियारियूं करणु शुरू कयूं आहिनि. राजस्थान में आयल सभिनी पूज पंचायतुनि, धार्मिक ऐं सामाजिक संस्थाउनि खे बि वेनिती कई वई आहे त हिन कार्यक्रम खे सफलु बनाइण लाइ पंहेजो योगदानु डियनि. इन खां सवाइ पूज सिन्धी पैंचायतुनि जे पूज मुखी साहिबनि जो समेलन भीलवाड़ा में घुराइण जो बि आयोजन कयो वियो आहे.

रक्षा बन्धन जे पावन पर्व ते ऐं 14 ऑगस्ट सिन्धु स्मृति डीहं ते डाहरसेन स्मारक ते हिंगलाज माता जो पूजन ऐं सिन्धु जे नक्शे खे रखडीअ जे रूप में रक्षा सूत्र बधी अखंड भारत जो संकल्प दुहिरायो वियो.

2. भा.सि.सभा, चिखली:

भा.सि.सभा, युवा विभाग, चिखली (महाराष्ट्र) पारां सिन्धु स्मृति डीहं 14 ऑगस्ट ते मल्हायो वियो. कार्यक्रम भारत माता जे पूजन सां शुरू कयो वियो. सिन्धु में जावल ऐं हाणे बुजर्ग थियल सभिनी सिन्धी भाउरनि जो सन्मानु कयो वियो. ऐं अखंड भारतजो संकल्प दुहिरायो वियो. प्रमुख अतिथिअ जे रूप में महाराष्ट्र प्रदेश अध्यक्ष श्री दिनेश दोदाणी, ब्रिया पदाधिकारी ऐं नगर सेवक श्री नामदेव गुरुदासाणी पधारियल हुआ.

3. भा.सि.सभा, परतवाड़ा:

भा.सि.सभा जे युवा विभाग ऐं महिला विभाग गडिजी सिन्धु स्मृति डीहं डाढी श्रद्धा सां मल्हायो. महिला विभाग प्रान्तीय महामन्त्री श्रीमती विनीता धर्मा ऐं युवा प्रमुख श्री भरत जी उपस्थित हुआ.

4. भा.सि.सभा नोएडा, गाजियाबाद, मथुरा, लखनऊ, फैजाबाद, गोंडा, प्रयागराज, वाराणसी, आग्रा, अयोध्या ऐं ब्रियनि केतिरनि ई इकायुनि में सिन्धु स्मृति डीहं डाढे सुठे नमूने मल्हायो वियो.

5. भा.सि.सभा, दिल्ली:

भा.सि.सभा, दिल्ली तर्फां 25 ऑगस्ट ते महाराजा डाहरसेन जो 1352 जनमु डीहं मल्हायो वियो.

6. भा.सि.सभा, जुनागढ़:

महिला शाखा पारां वृद्धाश्रम में रक्षा बन्धन जो कार्यक्रम आयोजित कयो वियो.

7. भा.सि.सभा, इन्दौर:

महिला विभाग तर्फां सिन्धु सम्राटमहाराज डाहरसेन जी जनमु जयन्ती मल्हाई वई.

8. भा.सि.सभा, आग्रा:

भा.सि.सभा, आगरा महानगर ऐं महिला शाखा गडिजी पूज चालीहा साहेब जे समापन उत्सव ते वरूणावतार सांई झूलेलाल जी भजन संध्या जो कार्यक्रम पांडव नगर में आयोजित कयो वियो. भजन संध्या जो कार्यक्रम तमामु सुठे नमूने सफलु रहियो. कार्यक्रम में भा.सि.सभा जा प्रदेश उपाध्यक्ष श्री हेमंत भोजवाणी ऐं ब्रिया कार्यकर्ता उपस्थित हुआ.

ٻارن راء سنڌي آن لائين ڪلاس

سنڌي سنگت ٻاران سنڌي ٻارڙن کي ۵ کان ۸ سالن تائين جي عمر وارن ٻارن لاءِ سنڌي آن لائين ڪلاس زور تي ايندڙ مهيني کان شروع ڪيا ويندا.

هڪ نه ٻئي ڏينهن ڪلاس ۾ ٻارن کي ڪلاڪ سنڌي (عربي) سيڪارڻ جو اسان جو هڪ پائلٽ ڪلاس ۲۱ جولاءِ ۲۰۲۱ ع کان ۲۱ سيپٽمبر ۲۰۲۱ ع تائين ڪاميابيءَ سان پورو ٿيو آهي. سڀ ٻار هاڻي ٻئي ڪلاس يعني قدم ٻئي ۾ داخلا وٺندا.

جيڪي ٻار سنڌي سکڻ چاهين ٿا سي اسانجو گوگل فارم ڀرين ۽ لرن سنڌي موبائيل ائپ ڊائونلوڊ ڪن. آشا چاند ۱۳۳۳۱۳۳۳۱ ۹۷۶۹۳

کان وٺي - ڪڇ - سنڌ-بلوچستان هئو. سڀت رشي ڌرتي ماتا جي پوميءَ جو پهريون درشن ڪيو ۽ اهو هئو برج پومي ورنڊاون.

آهستي آهستي سامونڊي سطح کان وڌيڪ پومي ٻاهر نڪرڻ لڳي. سامونڊي جيون کان پوءِ زميني جيو پئدا ٿيڻ لڳا، اهڙيءَ طرح چوراسي لک جوڻيون پئدا ٿيون. جن جي ٿوري ۾ وچور هن ريت آهي:

۹ لک قسمن جي جوڻين جو جنر پاڻيءَ ۾ ٿيو.

۲۰ لک قسمن جي جوڻين جو جنر ونسپتي جي روپ ۾ پاڻيءَ ۽ پوميءَ تي ٿيو.

۱۱ لکن قسمن جي جوڻين جو جنر سوکير جيو جوڻين ۾ ٿيو جنهن ۾ الڳ الڳ قسمن جا ڪينڊا، ڪيڙا، ماکوڙا، تڏا، مکيون، مڇر، منگهڻ، چچڙ وغيره آهن

۱۰ لک قسمن جي جوڻين ۾ پنکن سان اڏامندڙ پڪي ٿيا.

۳۰ لک قسمن جا چوڀايا جانور جيئن ته گانيون، ميهيون، ٻڪريون، گهيتا، ڪتا،

گدڙ، بگهڙ، شينهن، هاڻي، چينا وغيره ۴ لک قسمن جي جوڻين ۾ آدي مانو ۽

غنائن ۾ رهندڙ بن ۾ رهندڙ پراڻي. هي فقط جوڻين جي قسمن جي سنڪيا

آهي. هر جوڻ ۾ اسنڪيه جيو آهن.

With Best Compliments From

SEAWAYS MARITIME

&

TRANSPORT AGENCIES

P LTD

SEAWAYS

SHIPPING AGENCIES

509/510/521, VYAPAR BHAVAN, P. D'MELLO ROAD,
CARNAC BUNDER, MUMBAI - 400009 (INDIA)
TEL.: 23486115 / 23486116 / 40425333 (Hunting)
Direct : 6631 4137 (VBD) Fax : 91-22-23488702

E-mail : doolani@seaways.in
nirav@seaways.in
bhisham@seaways.in

M : 9820058789 (VBD) 9920058789 (Nirav)
9820158586 (Bhisham) 9820056607 (Vijay)

ياد ۾ هن ننڍڙي سرور کي ”نارايڻ سرور“ نالو ڏنو. هندو شاسترن انوسار جيڪي مکيه پويتر پنج سرور آهن اهي هن ريت آهن: (۱) مانسرور (ڪلاش) (۲) بندو سرور (سڌپور - گجرات) (۳) پمپا سرور (ڪرناٽڪ) (۴) برهم سرور (پشڪر - راجستان) (۵) نارايڻ سرور (ڪڇ-گجرات). هنن پنجن سرورن ۾ نارايڻ سرور جو سرجن پهرين ٿيو. ايترو ئي نه، سڄي وڏو ۾ مني جل جو پهريون سرور ۽ جهوني ۾ جهونو سرور نارايڻ سرور آهي.

اهڙي نموني جيو سرشتيءَ جي شروعات ٿي. آهستي آهستي پرڻوي سمنڊ مان ٻاهر اچڻ لڳي. شاسترن ۾ ڪتا اچي ٿي ته پڳوان وڌو سمنڊ ۾ سمهيل هئا ان وقت مڌو ۽ ڪٽرپ نالي راکاسن جي جوڙيءَ سان وڌو پڳوان جي لڙائي ٿي. هنن ٻنهي راکاسن کي ور مليل هئو ته هو پاڻيءَ ۾ نه مرندا. ان ڪري هنن ٻنهي کي مارڻ لاءِ وڌو پڳوان پنهنجي پير پاڻيءَ کان ٻاهر ڪڍي ان تي مڌو ۽ ڪٽرپ جو وڌ ڪيو. اهو نظارو ڏسڻ لاءِ پرڻوي ماما هڪدم اُتساهه ۾ اچي ٿپ ڏيئي سمنڊ جي پاڻيءَ جي سطح کان ٻاهر نڪري آئي ۽ اُتي ئي قائم لاءِ رهڻ لڳي. اهڙيءَ طرح سمنڊ جي سطح کان مٿي زمين ڏسجڻ جي شروعات ٿي.

زمين جو پهرين نڪتل ٿڪر ورنڊاون

هئا. هو جنهن سٿان تي لٿا هئا (پوائنٽ آف لئڊنگ)، اهو اڄ جي اوکا بندر ۽ نارائڻ سرور جي وچ سمنڊ ۾ هئو.

انترڪش ۾ واسو ڪندڙ سپت رشين کي هن ڳالهه جي اڳواٽ خبر پئجي ويئي ته پڳوان وڌو متسبه اوتار ڌارڻ ڪري پرڻويءَ تي اچڻ وارا آهن، ان ڪري هنن پرڻويءَ کي پرارڻا ڪئي ته هي پرڻو! اسان کي به متسبه اوتار جو درشن ڪرائجو. وڌو پڳوان راضي ٿيو. سپت رشين وري پرارڻا ڪئي ته اسان ڪٿي ويهي توهانجو درشن ڪنداسين؟ پرڻويءَ تي ڪٿي به زمين نظر نٿي اچي! وري پرڻويءَ جو درشن ڪرڻ کان اڳ سٿان ڪرڻ کپي ۽ پيئڻ جو منو پاڻي به گهرجي. پرڻويءَ هنن جي پرارڻا ٻڌي پرڻويءَ تي مني پاڻيءَ جي هڪ ننڍي سرور جو سرجن ڪيو، جنهن ۾ سٿان ڪري، جل ورتائي سرور جي ڪناري تي ست ٿي رهي ويهي رهيا ۽ وٽڪن لوڪ مان وڌو پڳوان مڇ جي ديهه ڌارڻ ڪري پرڻويءَ تي ڪيئن ٿو پڌارجي اهڙي درشن ڪرڻ جي آس لڳائي انترڪش طرف ٿڪڻي لڳائي انتظار ڪرڻ لڳا.

نيٺ اها گهڙي به اچي ويئي. پرڻو پڌاريا. متسبه اوتار جو درشن ڪري سپت رشين ڏاڍو راضي ٿيا ۽ هنن وڌو پڳوان جي ڪرپا جي

پارٽيپ سنڌوسيا

نيوز ليٽر

انڪ ۲۶۷

سيپٽمبر ۲۰۲۱ ع

Registered with Newspaper of India (RNI) 70242/94.

To,

رشي پنچمي - سپت رشي - نارايڻ سرور

ناس ٿي وڃن ٿا. ان وقت سپت رشي انترڪش ۾ وڃي واس ڪن ٿا. برهما جي رات درميان انترڪش ۾ واسو ڪندڙ سپت رشي، جڏهن برهما جو ڏينهن وريءَ کان شروع ٿئي ٿو، تڏهن هيٺ ڀرڻو ٿي اچي لوڪ ڪلياڻ جا ڪم ڪندا آهن.

هن وقت برهما جو ڏينهن هلي رهيو آهي ان جي جڏهن شروعات ٿي هئي يعني برهما جي ڏينهن جي پريات ويا هئي، تڏهن ڀرڻو ٿي هر طرف سمنڊ ڦهليل هئو. ڪتي به سڪي ڌرتيءَ جو نالو نشان نه هئو، هر طرف پاڻي ئي پاڻي هئو. تڏهن ڀرڻو ٿي جيو سرشتيءَ جي رچنا ڪرڻ لاءِ ڀڳوان وشنو پهريون مها اوتار - متسيه اوتار ڌارڻ ڪري خود وڏي مڇ جي روپ ۾ ڀرڻو ٿي آيل سمنڊ تي لٿا

بڏي مهني جي سھائي پنچمي رشي پنچمي ڪري ملهائي ويندي آهي. هن سال اهو ۱۱ سيپٽمبر تي ملهائيو ويو. هن ڏينهن جو مهاٿر سمجھڻ لاءِ پهرين ستن مهان رشين جو ذڪر ڪرڻ ضروري ٿيندو. اهي رشي آهن: (۱) رشي اتر (ڀڳوان دتاتريه جو پنا)، (۲) رشي جمڱني (ڀڳوان پرشورام جو پنا) (۳) رشي وسشٽ (ڀڳوان رام جو گرو)، (۴) رشي وشوامتر، (۵) رشي ڪشيپ (۶) رشي ياردواج (۷) رشي گوٿر. صبح جو اُٿي هنن سپت رشين جي وندنا ڪئي ويندي آهي.

هي سپت رشي لوڪن جي ڪلياڻ واسطي هميشه تنپر رهندا آهن. جڏهن برهما جو ڏينهن پورو ٿئي ۽ رات چالو ٿئي تڏهن ڀرڻو ٿي تي مها پرليه اچي ٿو ۽ سڀ جيو جنتو